

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Бухарін Сергій Геннадійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність приписам частини другої статті 3, частин першої, другої статті 8, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремого припису пункту 4 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – КАС України), а саме „наведені підстави для поновлення строку касаційного оскарження, визнані судом неповажними“, яке, на думку заявника, дозволяє відмовити у відкритті касаційного провадження після своєчасної реалізації права на касаційне оскарження через відсутність законодавчо визначених критеріїв оцінки поважності підстав для поновлення строку касаційного оскарження при повторному зверненні до адміністративного суду.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорюваний припис пункту 4 частини першої статті 333 КАС України не відповідає Конституції України, адже є проявом надмірно широкої дискреції, надає суду касаційної інстанції необмежений вибір оцінювати ситуацію виключно суб'єктивно, не на основі чітких норм, а з перевищенням меж „вільного розсуду“; не містить чітких законодавчо визначених критеріїв, за якими суд має оцінювати поважність причин повторного звернення до касаційного суду після отримання копії ухвали про повернення касаційної скарги, а також „запобіжників“ для ситуацій, коли особа вже реалізувала право на касаційне оскарження; створює непропорційне обмеження права на судовий захист, суперечить принципу верховенства права.